

ט' בסיון תשע"ו, 15.6.2016

גיליון מס' 513

פרשת בהעלותך

עסקת חבילה

מאת שמואל (מולי) יסלזון, ראש צורים

בהיותם במדבר, מתלוננים בני-ישראל, מדברים רע על א-לוהים ועל משה. העדר הבשר, הזכרון המתעתע על תנאי החיים הטובים כביכול במצרים, ובאופן כללי – העדפת החיים במצרים על פני מסע תלאות במדבר השומם, מסע שנראה בעיניהם כמוביל אל המוות. לא רק הציבור הרחב מתלונן על המצב, גם בני משפחתו הקרובים של משה מוצאים בו דופי. מרים אחותו ואהרון אחיו מטילים ביקורת על מערכת יחסיו של משה עם אשתו הכושית, ציפורה. תלונות אלו מהוות רק את תחילתה של מסכת ארוכה של משברי מנהיגות מסוגים שונים שיתרגשו על משה בפרשיות הבאות.

תגובתו של משה לא מאחרת לבוא, והוא פונה כלפי הקב"ה ומקשה:

"הֲאֲנֹכִי הֲרִיתִי אֶת כָּל-הָעָם הַזֶּה אִם-אֲנֹכִי יִלְדֵתִיהוּ כִּי-תֹאמַר אֵלֵי שְׂאֵהוּ בְּחִיקָךְ פֶּאֶשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמֹן אֶת-הַיֶּנֶק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפַּעַת לְאֲבֹתָיו" (במדבר יא, ב).

מקשה משה: הרי לא אני יזמתי את תכנונו של העם הזה, לא אני הולדתי אותו, ואם כן מדוע אמרת לי כי עלי לשמור עליו ולדאוג לכל צרכיו, כאשר העם מתנהג כתינוק, הפולט ויורק בפניי?

אולם, היכן מצינו שצווה משה לשאת את העם כאומן (=משגיח), המופקד על ילדים ותינוקות? שאלה זו נידונה ע"י המדרש, המובא בדברי רש"י:

והיכן אמר לו כך? **"לֵךְ נַחֵה אֶת-הָעָם"** (שמות לב, לד), ואומר **"וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"** (שמות ו, יג).

המדרש מצטט פסוקים בהם נצטווה משה בצורה כללית ולא מפורטת להנחות ולצוות את בני-ישראל. אולם, ממשיך המדרש ומוסיף, כי מאחורי ההנחיות הכלליות מסתתרת אמירה מפורשת למשה, שנאמרה אמנם בעל-פה, אך הובהרה בחריפות ובבוטות:

"...על מנת שיהיו סוקלים אתכם ומחרפים אתכם".

טוען המדרש כי הדברים נאמרו למשה בציווי מפורש. אתה, משה, תנחה את העם ותצווה אותו, אך אל תצפה שיהיו הדברים תמיד ערבים לאוזן השומעת. אף אדם איננו אוהב ביקורת, ובוודאי לא הגבלות על דרכי התנהלותו. יצר לב האדם היה, יהיה ועודנו – רע מנעוריו. מצבו של עם-ישראל הוא כתינוק, שלאחר שנות

שיעבוד ארוכות מתחיל בפסיעות ראשונות להתרגל למציאות החדשה. כתינוק אשר היה ברחם אימו, קיבל מזון, חום וחיות ישר מהמקור, מתחיל הוא לצעוד בכוחות עצמו ולומד ללכת. חרפות, גידופים וסקילות יהיו מנת חלקו של מנהיג אשר נבחר להוליכו בדרך חדשה. גם למשה קשים הדברים, והוא טוען: "לא-אוכל אֲנִי לְבַדִּי לְשִׂאת אֶת-כָּל-הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מְמֹנִי" (במדבר יא, יד).

ידע כל מנהיג כי לא שררה מקבל הוא על עצמו, אלא עבדות. עמל, עבודה קשה והתמדה יצעידו את העם שרק יצא מעבדות לחירות, לצעוד לקראת עתיד גדול.

שמואל (מולי) יסלזון נשוי למוריה, ושניהם הורים לעשרה ילדים וסבים לשלוש נכדות, ב"ה. חבר קיבוץ ראש צורים, שימש בתפקיד ראש אגף הגיור במשרד ראש הממשלה וכיום בתפקיד ראש מטה איגוד ישיבות ההסדר.

דף פרשת שבוע של הקיבוץ הדתי באתר הקיבוץ הדתי: www.kdati.org.il/parashat/hashavua.htm
כדי לקבל את הדף כל שבוע בדואר אלקטרוני, יש לשלוח הודעה אל: webmaster@kdati.org.il
ולרשום [subscribe](#) בשורת הנושא. כדי להפסיק, יש לכתוב [unsubscribe](#) בשורת הנושא.
תגובות למאמרים וכן הצעות לכתוב מאמרים, יש לשלוח אל: amudim@kdati.org.il
אתר האינטרנט של הקיבוץ הדתי: www.kdati.org.il